

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 5Csp/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620202338
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dagmar Snopeková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2021:4620202338.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany sudkyňou Mgr. Dagmar Snopekovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právne zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 proti žalovanému: O. M., D.. XX.XX.XXXX, N., XXX XX G. Č.. XXX, občan SR, právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom P. Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie sumy 481,94 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 412,34 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne od 30.01.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70%. O výške náhrady trov bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka a.s., Bratislava, po postúpení pohľadávky a pripustení zámeny na strane žalobcu rozhodnutím súdu je žalobcom spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o.) sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 481,94eur s prísl. s tým, že Všeobecná úverová banka a.s. je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. z titulu zlúčenia. Žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 07.06.2017 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 900 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 43,38 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1041,12eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 487.66 eur. Podľa ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 25.11.2017 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.01.2018 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 24.01.2018- „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke

splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 Obč. Z. oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: XXCo/XX/XXXX a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn: XXCo/XXX/XXXX. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 10.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 481.94 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. V zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručeníu piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 0 Eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 969.6 eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: Počet splátok výška splátky suma splátok (počet* výška) Suma po zosplatnení Spolu Istina (Eur) 6 43.38 260.28 709.32 = 969.6 eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 487.66 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady žalobca eviduje v Prehľade splátok a úhrad (v stĺpci „MP3“) vo výške 35.68eur. Istina + Náklady - Úhrady = Dlžná suma 969.6 eur + 35.68 eur - 487.66 eur = 517.62 eur. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ vo výške 517.62 eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 0 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného: Dlžná suma - Neuplatnené náklady = Žalovaná suma 517.62 eur - 35.68 eur = 481.94 eur.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“ Žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neunesol dôkazné bremeno. Podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkou k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalobca v podanom žalobnom návrhu uvádza, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nemôže spôsobovať žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkou k tomuto oznámeniu. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.“ Na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. V zmysle Uznesenia Najvyššieho súdu zo dňa 28.01.2011 sp. zn. 5 Cdo 129/2010: „Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručeníu je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom

zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenu najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Dovolací súd poznamenáva, že voči prítomnej osobe (t.j. osobe priamo účastnej pri právnom úkone, ktorý realizuje druhá osoba) prejav vôle pôsobí (je účinný) ihneď. Neprítomnej osobe (t.j. osobe, s ktorou osoba, realizujúca právny úkon nie je v bezprostrednom styku) musí prejav vôle dôjsť; nemusí jej byť doručený (adresátom prevzatý). Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže objektívne oboznámiť). Posudzovanie situácie z objektívneho hľadiska posilňuje dobromyseľnosť i právnu istotu subjektov právnych vzťahov. Vzhľadom na konkrétnu situáciu je potrebné skúmať, či a ako i nedoručený (neprevzatý) prejav vôle pôsobí (je právne účinný) voči jeho adresátovi. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať.“ Keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dostalo do sféry dispozície žalovaného, žalobca nepreukázal, že žalovaným mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu poberateľa starobného dôchodku preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne uhrádzal predpísané mesačné splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Žalobca vo vzťahu k položke MP3, teda nákladom spojených s vymáhaním pohľadávky uvádza, že žalovaný v zmluve svojím podpisom súhlasil so zmluvnými podmienkami aj čo sa týka všetkých nákladov. V zmysle čl. 10 bod 10.4 Zmluvných podmienok sú súčasťou pohľadávky aj náklady, ktoré navrhovateľovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré sa označujú ako MP3. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením a práve táto hodnota predstavuje sumu 35,68 eur, pričom žalobca trvá na priznaní tejto položky. Žalobca uvádza, že sa jedná o náklady spojené s úkonmi počas mimosúdneho vymáhania danej pohľadávky, pričom ich výška je daná percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky na základe čiastkových úhrad poukazovaných žalovaným po dátume zosplatnenia pohľadávky. Vo vzťahu k otázke vyhlásenia okamžitej splatnosti dlhu žalobca uvádza, že v konaní dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady, a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatnení dlhu v zmysle čl. 10 bod 10.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatnením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovaného. K námietke žalovaného k nesplneniu podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka žalobca Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatnenia však uvádzame, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhuje súdu, aby vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že hoci v zmluve sa uvádzajú „Údaje Klienta o zamestnaní a finančnej situácii“, uvedené nie je postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 ZoSÚ najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo zmluvy vyplýva, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovaného nevyžiadal žiadne doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky, keď podľa zmluvy vyžadoval od žalovaného iba občiansky preukaz, ktorý takýmto dokladom nie je. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ, t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaný poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. XXCo/X/XXXX-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. XCo/XXX/XXXX zo dňa 27.10.2016. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/84/2018, v zmysle ktorého: „V súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. (citovaného v napadnutom rozsudku) je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.5.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 Obč. zák. - je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 Obč. zák.). Nakoľko nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vznikutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore.“ Keďže žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovaného pred dorúčením žalobného návrhu, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spĺňal štandardné podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu starobného dôchodcu preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané

hodnoty javí ako primeraná. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalovaný - starobný dôchodca, nepriznal žiadne nezaopatrené dieťa. Na žiadosti uviedol príjem vo výške 530 eur. Príjem bol overený dopytom do sociálnej poisťovne ale aj doloženým rozhodnutím o výške dôchodku zo sociálnej poisťovne. Žalovaný v žiadosti uviedol mesačné finančné náklady na splátky existujúcich úverov vo výške 0 eur. Dopytom do registra ale zistili, že jeho skutočné finančné náklady sú vo výške 246,16 eur. Príjmy- Priemerný príjem žiadateľa 530, výdavky- Náklady na register, žiadosť, CFH 246,16,- Životné minimum 198,09, výsledok 85,75, splátka úveru 43,38. Po odpočítaní skutočných finančných výdavkov na splátky existujúcich úverov a životného minima na žalovaného od jeho príjmov dostali výslednú voľnú mesačnú platobnú kapacitu žalovaného vo výške 87,75 eur. Mesačná splátka nového úveru č. XXXXXXXX predstavovala 43,38 eur. Vzhľadom k vyššie uvedenému je žalobca toho názoru, že bonita žalovaného bola riadne posúdená. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia však uvádza, že žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhuje súdu, aby vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu.

6. Žalovaný v ďalšom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že vzhľadom na to, že došlo k postúpeniu pohľadávky žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v rámci prostriedkov procesnej obrany vznáša námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z nasledovných dôvodov. V danom prípade sa právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. stala Všeobecná úverová banka, a.s., pohľadávku, ktorá je predmetom konania vo vyššie uvedenej právnej veci, postupoval bankový subjekt Všeobecná úverová banka, a.s., preto sa na takéto postúpenie vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR vo veciach občianskoprávných č. 8/2018 pod bodom 60. Postúpenie pohľadávky a zákon o bankách: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“ Najvyšší súd Slovenskej republiky ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, v spomenutom uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 a v uznesení Najvyššieho súdu SR z 20. novembra 2019, sp. zn. 1Obdo/92/2018 okrem iného uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Je teda právne irelevantné, ak žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku poukazuje na moment doručenia žalobného návrhu žalovanému, keďže z vyššie uvedeného právneho názoru Najvyššieho súdu vyplýva, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené ku dňu postúpenia a nie následne po doručení žaloby. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzujú vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sa dňa 01.01.2018 stala právnym nástupcom Všeobecná úverová banka a.s. Keďže v danom prípade postupovala pohľadávku VÚB, a.s. v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, bolo jej povinnosťou vypracovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže tak neurobila, neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z dikcie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo zákonodarca zdôraznil slovami „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky“ jednoznačne vyplýva, že toto ustanovenie sa vzťahuje výlučne na banku alebo pobočku zahraničnej banky. Predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a teda v

roku 2016 a 2017 sa na ňu nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Od 01.01.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala Všeobecná úverová banka, a.s. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné vykonávať obchody s pri vynaložení odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Podľa názoru žalovaného splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať so splnením, resp. nesplnením povinnosti banky, alebo pobočky zahraničnej banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uvádza, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s. Krajský súd Trenčín v rozsudku zo dňa 28.10.2020 sp. zn. XXCoCsp/XX/XXXX uviedol ohľadne postúpenia pohľadávky z VÚB, a.s. na Intrum Slovakia s.r.o. nasledovný právny názor: „ Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu. Vyžaduje sa preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Žalobca, ktorému bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpená pohľadávka bankou, je povinný preukázať, že banka klienta písomne vyzvala na splnenie záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku minimálne 90 dní. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Písomná výzva banky, t.j. výzva vyhotovená bankou, v danom prípade žalobcom predložená nebola. Žalobca vo svojom vyjadrení k aktívnej legitimácii netvrdí ani nepredkladá súdu inú výzvu ako predžalobnú upomienku zo dňa 26.01.2017, vyhotovenú pôvodným veriteľom spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., po ktorej nasledovalo oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017, rovnako vyhotovené pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a. s. Keďže pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s. sa stala právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., pohľadávka uplatnená žalobou, aj keď pôvodne vznikla z úverovej zmluvy uzavretej medzi nebankovým subjektom a žalovaným, v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky. Všeobecná úverová banka, a. s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť Intrum Slovakia len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávok, dospel odvolací súd k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Keďže predžalobná upomienka zo dňa 26.01.2017 ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017 nie je výzvou banky, nemožno súhlasiť s argumentáciou žalobcu o tom, že v konaní je daná jeho aktívna legitimácia. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný.

7. Uznesením sp.zn. XCsp/XX/XXXX-92 zo dňa 16.03.2021 súd pripustil, aby z konania vystúpil žalobca: Všeobecná úverová banka, a.s. a na jeho miesto vstúpil nový žalobca: Intrum Slovakia, s.r.o., ktorému bola pohľadávka postúpená Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v znení Dodatku č.4 zo dňa 11.01.2021.

8. Žalobca, jeho právny zástupca, žalovaný a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, písomne sa ospravedlnili, súhlasili s tým, aby súd prejednal vec v ich neprítomnosti, preto súd prejednal vec v ich neprítomnosti, prihliadol pitom na obsah spisu.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a zistil, že:

10. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný dňa 07.06.2017 uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanému ako dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 900 eur. Podľa zmluvy žalovaný sa zaviazal splácať úver v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 43,38 eur, splatná vždy 20. dňa v mesiaci a to až do celkovej sumy pôžičky 1.041,12eur, prvá splátka splatná dňa 20.07.2017, termín konečnej splatnosti v zmluve bol dohodnutý dňom 20.06.2019. Ročná úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá vo výške

15,87% a RPMN tiež vo výške 15,87 %, priemerná hodnota RPMN 10,94%, odplata 15,87%, celkové náklady spotrebiteľa 141,12eur, najvyššia prípustná výška odplaty 19,62%.

11. Listom zo dňa 25.11.2017 označenom ako Predžalobná upomienka veriteľ vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku vo výške 130,14 eur a upozornil ho, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2017, bude spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. List bol žalovanému doručený dňa 30.11.2017.

12. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2018 VÚB banka, a.s. žalovanému oznámila, že dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz a vyzvala žalovaného na zaplatenie sumy 854,25eur.

13. Z Prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaný z poskytnutého úveru do zaplatil spolu sumu 487,66 eur.

14. Pôvodný žalobca: Všeobecná úverová banka, a.s. je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. zlúčením.

15. Príjem žalovaného bol overený právnym predchodcom žalobcu dopytom do sociálnej poisťovne a doloženým rozhodnutím o výške dôchodku zo sociálnej poisťovne, ktorý mal žalovaný vo výške 530,70eur.

16. Dopytom do registra právny predchodca žalobcu zistil, že finančné náklady žalovaného sú vo výške 246,16 eur. Splátku úveru stanovil nasledovne: príjmy- priemerný príjem žiadateľa 530, výdavky- náklady na register, žiadosť, CFH 246,16 eur, životné minimum 198,09 eur, výsledok 85,75eur, splátka úveru 43,38.

17. Podľa §-u 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 517 ods. 2 OZ, Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľsky úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Súd na základe prevedeného dokazovania, zisteného skutkového stavu ako i jeho právnej kvalifikácie dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná iba čiastočne.

21. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá Zmluva dňa 05.06.2017, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 900

eur. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a zistiť, či obsahuje náležitosti požadované zákonom, pričom súd z obsahu zmluvy zistil, že výška úrokovej sadzby 15,87% ročne je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ a z toho dôvodu v zmysle § 39 OZ je v tejto časti zmluva o spotrebiteľskom úvere neplatná. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičke. V danej veci bola dohodnutá výška úrokov na 15,87% ročne, pričom v čase uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa obdobné spotrebiteľské úvery poskytovali dlžníkom pri úrokovej sadzbe 9,35 % ročne, a preto úrokovú sadzbu vo výške 15,87% ročne s prihliadnutím na uvedenú skutočnosť je možné považovať za rozpornú s dobrými mravmi, a teda v časti dojednania úrokovej sadzby je podľa § 39 OZ zmluva o spotrebiteľskom úvere neplatná. Pokiaľ je zmluva o spotrebiteľskom úvere v časti dohodnutej úrokovej sadzby neplatná, tak potom neobsahuje jednu z podstatných náležitostí zmluvy a v dôsledku toho v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ak sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, tak povinnosťou žalovaného bolo vrátiť splátkami sumu 900 eur, pričom zaplatil sumu 487,66a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 412,34eur spolu s úrokmi z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou pohľadávky po zosplatnení úveru a je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania. K zosplatneniu dlhu došlo dňa 24.01.2018 a žalobca si uplatnil úroky z omeškania od 30.01.2018, t.j. od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, keď v zmysle čl. 15.2. sa zásielka považuje za doručенú piatym dňom od podania na poštovú prepravu, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania z tejto sumy od 30.01.2018. Vo zvyšku žalobu z hore uvedeného dôvodu zamietol.

22. Žalovaný v konaní poukazoval na skutočnosť, že žalobca nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou a porušil taxatívne uloženú právnu povinnosť vyplývajúcu z § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 z.z., t.j. neskúmal riadne bonitu klienta. Zmyslom úverovania na strane veriteľa je poskytnúť peňažné prostriedky, ktoré má nadbytočné a dosiahnuť úroky za ich dočasnú absenciu. Ak ide o dlžníka (spotrebiteľa), je daná povinnosť preveriť bonitu spotrebiteľa, a to v rovine hodnoty jeho pravidelného či hotovostného príjmu na pokrytie splátok úveru. Niet pochybnosti o nezodpovednosti spotrebiteľa, ktorý nemá podmienky na splácanie úveru a napriek tomu zoberie úver. Prax však potvrdzuje početné prípady finančnej tiesne dlžníkov, ktorá vyvoláva pri kontraktácii nad nimi nadvládu veriteľa. Na druhej strane vyvodenie zodpovednosti je náležité aj na strane dodávateľa. Ak dodávateľ úveru hrubo nedbanlivo poskytne peňažné prostriedky spotrebiteľovi, ktorý nemá podmienky na jeho splácanie, taký veriteľ koná bez odbornej starostlivosti, porušuje zákon, porušuje pravidlá fungovania finančného trhu a niet dôvodu takémuto dodávateľovi poskytnúť súdnu ochranu.

23. Žalovaný podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé, a že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu poberateľa starobného dôchodku preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. V konaní boli žalobcom predložené rozhodnutie Sociálnej poisťovne o starobnom dôchodku žalovaného vo výške 530,70eur a dopyt do registra, z ktorého boli zistené náklady žalovaného 246,16eur. Životné minimum bolo 198,09 eur, výsledok bol 85,75eur, splátka úveru 43,38 eur.

24. Súd teda v konaní skúmal, či si žalobca ako veriteľ riadne splnil svoju povinnosť uvedenú v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. platného v čase uzavretia zmluvy o úvere. Nesplnenie tejto podmienky má pritom významný dopad na splatnosť pohľadávky, čo vyplýva z § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Podľa tohto ustanovenia, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa §§ 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa §§ 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa §§ 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Z uvedenej citácie ustanovenia §§ 11 ods. 2 jednoznačne vyplývajú dve sankcie pre veriteľa, a to v

závislosti od toho, či pri skúmaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver, veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou alebo išlo dokonca o hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1.

25. Zo zmluvy o úvere alebo zmluvných podmienok nevyplýva, že by si žalobca splnil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver. Je zrejmé, že žalobca overoval bonitu žalovaného, keď zistil, že žalovaný, že je starobný dôchodca, ktorý poberal starobný dôchodok vo výške 530,70eur, nemal nezaopatrené dieťa, žalovaný uviedol finančné náklady na splátky existujúcich úverov vo výške 0 eur. Žalobcom bola riadne zisťovaná výška príjmu žalovaného výška výdavkov žalobcov a pod. za účelom, či bude schopný splácať úver. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie a potvrdenia a aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Na základe hore uvedeného súd konštatuje, že žalobca konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., keď skúmal u žalovaného schopnosť splácať spotrebiteľský úver.

26. Žalovaný tiež namietal, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručku k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nemôže spôsobiť žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručku k tomuto oznámeniu.

K vyhláseniu okamžitej splatnosti dlhu súd uvádza, že žalobca dodržal zákonom stanovené podmienky vzhľadom na existenciu dohody o zosplatnení dlhu v zmysle čl. 10 bod 10.2 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatnením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovaného. K námietke žalovaného k nesplneniu podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka súd uvádza, že Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo podľa vyjadrenia žalobcu zasielané žalovanému obyčajnou poštou, pričom pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby, predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom.

27. Žalovaný tiež vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. sa stala Všeobecná úverová banka, a.s., pohľadávku, ktorá je predmetom konania vo vyššie uvedenej právnej veci, postupoval bankový subjekt Všeobecná úverová banka, a.s., preto sa na takéto postúpenie vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. K tomuto súd uvádza, že k postúpeniu pohľadávky došlo v priebehu konania, kedy Uznesením sp.zn. XCsp/XX/XXXX-92 zo dňa 16.03.2021 súd pripustil, aby z konania vystúpil žalobca: Všeobecná úverová banka, a.s. a na jeho miesto vstúpil nový žalobca: Intrum Slovakia, s.r.o., ako aktívne vecne legitimovaný žalobca, ktorému bola pohľadávka postúpená Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v znení Dodatku č.4 zo dňa 11.01.2021. Proti tomuto uzneseniu odvolanie nebolo podané.

28. Na základe hore uvedeného preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

29. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP tak, že žalobcovi s poukazom na § 255 ods. 2 CSP priznal náhradu trov konania vo výške 70%, keďže obe strany mali vo veci iba čiastočný úspech, a to žalobca v rozsahu 85% (žalobca mal úspech do výšky 412,34 eura zo sumy 481,94 eura, a teda čistý úspech žalobcu predstavuje 70% (85% - 15%), a preto žalobcovi bola náhrada trov konania priznaná v rozsahu 70%. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok konania,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ nemohol bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).